



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

XI. Sine dioecesani, vel officialium suorum auctoritate, ecclesiae non sunt occupandae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

CAP. IX. *Idem VVigorniensis episcopo.*
Pars capituli ; Meminimus.

Præterea illi qui episcopo ignorante , auctoritate sua pensionem annuatim de ecclesiis, collusionem facta, soluunt aut recipiunt eas , personis defunctis, vbi ab his qui per episcopum vel per ministrum tales eius auctoritate instituendi personas habentes ius recipiendi canonem receperint, in receptione pensionis non sunt aliquatenus audiendi, præsertim si pontificalem, aut alterius qui de iure id facere potuerit, auctoritatem & assensum non constiterit interuenisse. Non enim simplices sacerdotes vel clerici possunt ecclesias quibus præfunt, auctoritate propria post decessum suum censuales efficere.

CAP. X. *Idem Carnotensi episcopo.*
Pars capituli ; Nos in eminenti.

De cetero noueris, quod cum aliquis ad extraordinarium iudicem literis impetratis cum aduersario suo forte componit, postmodum in ecclesia de qua agitur, ius aliquod habiturus, si compositio non est iuri contraria, non est ab loci episcopo hæc aliquatenus reprobanda : sed census absque episcopali auctoritate & ecclesiæ cui præest, sub hoc prætextu solutus, vitam eius qui soluerit, non excedit.

CAP. XI.

Idem Cantuariensi archiepiscopo, & eius suffraganeis.

Ex frequentibus querelis personarum satis manifeste didicimus, in partibus vestris consuetudinem prauam admodum & enormem, & sanctorum patrum constitutionibus omnimodo contrariam, a multis retro temporibus inualuisse, quod videlicet clerici cæca cupiditate ducti, ecclesias & ecclesiastica beneficia sine assensu diocesani episcopi vel officialium suorum, qui hoc de iure facere possunt, recipiunt, minus quam deceat sollicitè cogitantes, quomodo id a sanctorum patrum constitutionibus est alienum, & ecclesiasticæ contrarium honestati. Vnde cum tu frater archiepiscope ex officio tibi commissæ sollicitudinis tam iniquam consuetudinem de prouincia tua velis, sicut debes, radicitus extirpare, tam in clericos illos qui eccle-

fias & ecclesiastica beneficia occupata scienter detinent, quam in ipsos qui ecclesias vel ecclesiastica beneficia taliter occupare præsumpserint, & sicut ex literis tuis intelleximus, excommunicationis sententiam protulisti. Nos itaque eandem sententiam ratam & firmam habentes, eamque auctoritate apostolica confirmantes, per A. S. præcipiendo mandamus, quatenus episcopi singuli vestram sententiam in singulis episcopatibus suis saltem quater in anno innouantes, eam contradictione & appellatione cessante, faciatis inuiolabiliter obseruari: nec clericos ipsos, qui sententiam ipsam incurrunt, vel de cetero incurrunt, si congrue non satisfecerint, & a præsumptione sua omnino destiterint, absoluerè præsumatis.

C A P. XII. *Idem Norwicensi episcopo.*

Audiuimus, in episcopatu tuo, & aliis episcopatibus Angliæ vsque adeo clericorum malitiam excreuisse, quod interdum collusione inter se facta super beneficiis quæ possident, se sustinent ab aliis molestari, & postea, ut quæstioni cedatur, & iidem clerici beneficia quiete possideant, quasi nomine transactionis soluunt aliis de ipsis beneficiis annuam pensionem, ut post mortem eorum in beneficiis illis, super quibus est inter eos clericos collusio facta, ius sibi valeant vendicare. Vnde quia quid tibi sit exinde faciendum nos consulere voluisti: fraternitati tuæ, &c. quatenus si quos clericorum tuæ iurisdictionis collusionem huius fraudis legitime tibi constiterit commisisse, eos beneficiis, super quibus collusi fuerint, non differas appellatione cessante perpetuo spoliare: quia satis esset absurdum & indignum, si fraus & dolus, quem in præiudicium tuæ iurisdictionis, & aliorum committere nituntur, in eorum non redundaret incommodum & iacturam.

Dolum in
agentis iac-
turam red-
undare.

C A P. XIII.

Item Lucius tertius B. VVigorniensis episcopo.

Significauit nobis T. rector ecclesiæ de Dulcing, quod a dilectis filiis nostris abbate & monachis Glastiriæ, ad regimen illius ecclesiæ electus, de soluendo annuo censu quatuor marcarum, quem prædecessor eius soluerat, corporaliter præstitit iuramentum: postmodum venerabilis